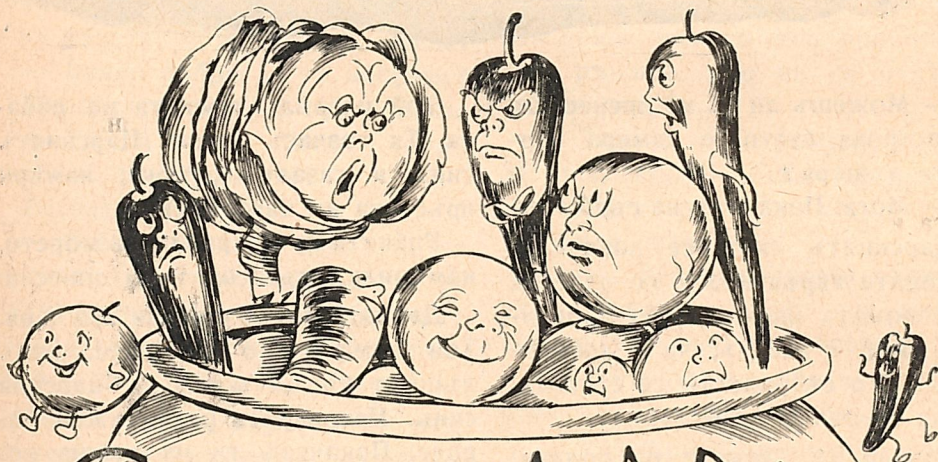

НА ГОСТИ ПРИ ДЪДА И БАБА

Колко сладъкъ ни е хлѣба
тукъ при дѣда и при баба!
Тѣ ни пратиха покана;
веселба сега настана,
че на гости се събраха,
подъ голѣмата имъ стрѣха,
седемъ добруджански лели,
всички до една дебели;
македонскитѣ роднини,
стринки, лели и лелини,
и тракийскитѣ снахици,
всички млади хубавици!
А пѣкъ ние, боже мой,
ний, децата, сме безброй:

братовчеди, братовчедки,
Колювци и Първолетки!
Тѣхенъ главатаръ съмъ азъ.
Правимъ гроздоберъ завчасъ.
Цѣло лозе оберемъ,
хемъ береме, хемъ ядемъ.
Вчера бѣхме на бостана,
нито диня не остана!
Има сѣщо да ядемъ
круши, сливи колко шещъ!
Ехъ, че хубаво е есенъ
въ кѣща пълна съ плодъ и пѣсенъ!
Ехъ, че сладъкъ ни е хлѣба
тукъ при дѣда и при баба!

Л жезаръ Станчевъ

СВАДА ВЪ ДЕЛВАТА

Откъмъ кухнята достигна
невъзможна олелия —
зеленчукътъ врява дигна,
туренъ въ делва за туршия.

Хвалѣха се чушки зрѣли,
че сж едри и червени,
морковитѣ наедрѣли
бѣха сѣщо възгордѣни.

Въ тоя часъ на люта свада,
разгнѣвенъ отъ препирнитѣ,
сврѣнъ домати до зелки млади
се провиква гласовито:

— Чушки, моркови, салати —
Господъ знае що за слава!
Безъ насъ — сочнитѣ домати —
сладъкъ обѣдъ не минава!

Георги Караивановъ